

CIELĄTKO (7) *sb n*

e prawdopodobnie jasne (*tak w* cielec), o jasne.

sg N cielątko (1). ◇ *A* cielątko (3). ◇ *V* cielątko (1). ◇ *pl G* cielątek (1). ◇ *A* cielątka (1).

Sł stp brak, *Cn s.v. cielę*, *Linde XVII – XVIII w.*

Dem. od „cielę” ‘potomek krowy’; vitulus Cn (7) : Dla ciebieć me ćielątko/ Pułzczono mię táko prętko. BierEz Sv; RejWiz 14v; A íam Abráhám bieżawfzy do trzody wziął ćielątko [filium bovis] młode BibRadz Gen 18/7, Gen 18/8; SkarŻyw 285; Pan podrobi ie iáko ćielątká z Libanu LatHar 347; Y isćiło fię Proroctwo Izáiafzá: Iz [...] lám pártowie do ćielątek przyftawáli SkarKazSej 679b.

Cf **CIOLASZEK**

MM